

i straataekte Huse, og det mente den da-værende Justitsminister ikke at kunne til-træde, nærmest efter Raad fra Brandfor-sikringsselskaberne, der var meget mod den Bestemmelse. Som Følge deraf faldt hele Forslaget bort.

Lovforslaget har jo været til Behand-ling her i Landstinget i 2—3 Aar, der er arbejdet ikke saa lidt paa det og har væ-ret holdt mange Møder derom. Anskuel-serne var meget delte, saa det saa ikke ud til, at der kunde komme noget ud af det. Nu er vi dog naaet til at staa med en enstemmig Betænkning. Maaske det blev afgørende for Resultatet af vort Ar-bejde i Udvalget, at vi sagde, at et magert Forlig var bedre end en fed Proces, saa vi vilde se at komme til Ende med det. Den højtærede Justitsminister har stillet sig i høj Grad imødekommende, i højere Grad, end vi kunde have ventet efter de Udtalelser, der tidligere er kommet fra ham, og det har bidraget væsentligt til, at der nu er kommet til at foreligge en en-stemmig Betænkning. Alene det, at Mi-nisteren i Forslaget, som det blev fremsat i Aar, havde indsat adskillige af de Be-stemmelser, vi i 1924 og 1925 havde ar-bejdet med, har bidraget betydeligt til, at der er kommet en enstemmig Betænkning. Jeg skal gaa over til at tale om nogle af de stillede Ændringsforslag.

Kapitel I handler mest om Byggefor-hold, og her er sket ikke ganske faa For-andringer, ikke store, men dog Forandringer, der gør Brandsikkerheden noget større, særlig overfor de nyopbyggede Huse. § 1, 2det Stykke, har lidt ikke saa lidt Bry-deri. Det er en Bestemmelse, i hvilken der tales om Afstand fra Naboskel, og der er vi maaske kommet lidt længere ud, end vi brandteknisk set skulde; men vi har ment, at Byggegrundens Størrelse og Na-boens Ret ogsaa til en vis Grad skulde respekteres. Under Behandlingen af dette Punkt har der været debatteret et Spørgs-maal, som blev fremdraget af et enkelt Medlem (Karberg), nemlig Bygningens Af-stand fra Vej og Sti og Bygningens Bel-ligenhed i det hele taget, men Udvalget mener ikke, at det egentlig hører hjemme i en Brandpolitilov. Vi indrømmer Beret-tigelsen af de faldne Udtalelser, men har ikke ment at kunne, i hvert Fald ikke paa dette Tidspunkt, stille Ændringsforslag i den Retning. Jeg antager, at det ærede Medlem selv vil fremsætte en Udtalelse om det Spørgsmaal.

Til § 3 er der stillet nogle Ændrings-forslag, men vi mener ikke, at Princippet

i denne Paragraf egentlig er forandret. § 3 tager Sigte paa at gøre det lettere for Mennesker og Dyr at komme ud af bræn-dende Huse. Naar man ved, at der hvert Aar indebrænder 10 Mennesker og ca. 700 Dyr eller snarere flere Dyr, er det naturligt, at man vil søge at gøre noget her. Det er ikke blot et økonomisk Tab, det medfører ogsaa megen Lidelse og Skræk baade for Mennesker og Dyr, og man mener ved saa-danne Bestemmelser at kunne indskrænke disse Tab ikke saa ganske lidt. De gaar ud paa, at der skal være Udgange til begge Sider af Husene, og at der i Udhusene, naar det er en lukket Gaard, skal være en Udgang paa den modsatte Side af Byg-ningen, saaledes at Kreaturerne hurtigt kan komme ud.

§ 18, den tidligere § 21, er blevet be-tydeligt udvidet — Uforsigtighedsparagraffen kan man maaske kalde den. Der staar i den: „Enhver er pligtig at iagttage tilbø-rig Forsigtighed med Ild, Lys, Tændstik-ker, elektriske Stærkstrømsanlæg, Lys- og Kraftanlæg af enhver Art og med alt, hvad der kan fremkalde eller befordre Ildebrand“ og en hel Del flere Bestem-melser. Denne Paragraf er en god Para-graf, og den kan, dersom den kan blive overholdt, afværge mange Ildebrande. Den burde kunne overholdes. Den bliver det selvfølgelig ikke helt ud, men vi haaber nu paa, at denne Vedtagelse skulde hjælpe noget, saa at den bliver bedre overholdt end hidtil. Der er mange flere nye Ting, som er kommet til. Jeg nævnte elektriske Stærkstrømsanlæg, som er draget ind un-der Paragraffen; de var ikke nævnt tid-ligere, det kunde de selvfølgelig ikke være. Til Ære for Udvalget vil jeg sige, at denne Paragraf har man ikke ønsket at forandre ret meget i. Der er dog en Forandring, jeg ønsker at omtale, nemlig Ændringsforslaget til § 18. Det gaar ud paa, at der maa ryges i Staldene, naar der ikke fodres og ikke arbejdes. Det har vi haft ikke saa lidt Strid om. Den kære Tobak er der nogle af Medlemmerne, som ikke for nogen Pris vil give Afkald paa, heller ikke ude i Staldene. De af os, der ikke syntes, at vi vilde gaa med til det, bøjede os til sidst, og jeg gaar ud fra som givet, at denne Føjelighed vil med-føre adskillige Brande. Men det maa vi jo saa finde os i, det skal skrives paa Tobakkens Regning. Tobakken er dyr i Forvejen, det er store Sommer, der gaar til Brande, men det er mere, der gaar op i Røg til Tobak, end der gaar op i Røg gennem Ildebrande. Det gik jo endda i